נלפיס. פסול להקריבה לכתחילה (ויקרא כב) שור או כבש פרט לנלפיס כי יולד פרט ליולד דופן. והני ממקה ילף ר' אלעזר מקרא דתמורה כפ' יש בקרבנות[ג] דלא מייל קדושה עליהן ופע"ג דשמר פסולי הקרבה כגון רובע ונרבע מוקלה ועבד ותמיר ומחיר מיילי עלייהו קדושה הגוף ולריכין מום קבוע ליפלות עליו ולמאי פליגי לסורין בגיזה ועבודה הני לא מיילי עלייהו אלא קדושת דמים כדילקיא בעלמא ופליגי בלא מום ומותרין בגיזה ועבודה לאחר פדיון: **לא קדושין כמחורה.** לא מיבעיא תחלת הקדש אלא לאחר לאחר קדושת הקדש אלא לא קדושת מום שקדש מומו להקדשו לא נחתא ליה קדושת הגוף כלאחר נבכורות בפ"ב (לה יד.) אלא אפילו הגוף ואפילו לאחר שנפדה ונחלף בחולין ונשחט ונפדין בלא מום ומותרין בגיזה ועבודה לאחר פדיון: **לא קדושין כמחורה.** לא מיבעיא תחלת הקדש אלא לאחר שהלכתי ללמוד תורה אצל ר' אלעזר בן שמוע חברו עלי תלמידיו כתרנגולים של בית בוקיא ולא הניחוני ללמוד אלא דבר אחד במשנתינו רבי אליעזר אומר אנדרוגינוס חייבין עליו סקילה כזכר:

הדרן עלך הערל

יש מותרות לבעליהן ואסורות ליבמיהן מותרות ליבמיהן ואסורות לבעליהן מותרות לאלו ולאלו ואסורות לאלו ולאלו ואלו מותרות לבעליהן ואסורות ליבמיהן בהן הדיוט שנשא את האלמנה ויש לו אח כ"ג חלל שנשא כשרה ויש לו אח כשר ישראל שנשא בת ישראל ויש לו אח ממזר ממזר שנשא ממזרת ויש לו אח ישראל מותרות לבעליהן ואסורות ליבמיהן ואלו מותרות ליבמיהן ואסורות לבעליהן כ"ג שקידש את האלמנה ויש לו אח כהן הדיוט כשר שנשא חללה ויש לו אח חלל ישראל שנשא ממזרת ויש לו אח ממזר ממזר שנשא בת ישראל ויש לו אח ישראל מותרות ליבמיהן ואלו אסורות לאלו ולאלו כהן גדול את האלמנה ויש לו אח כהן גדול או כהן הדיוט כשר שנשא חללה ויש לו אח כשר ישראל שנשא ממזרת ויש לו אח ישראל בת ישראל ויש לו אח ממזר אסורות לאלו ולאלו ושאר כל הנשים מותרות לבעליהן וליבמיהן שניות מד"ס שנייה לבעל ולא שנייה ליבם [ב]אסורה לבעל ומותרת ליבם שנייה ליבם ולא שנייה לבעל אסורה ליבם ומותרת לבעל שנייה לזה ולזה אסורה לזה ולזה [ג]אין לה לא כתובה ולא פירות ולא מזונות ולא בלאות והולד כשר [ד]וכופין אותו להוציא [ה]אלמנה לכ"ג גרושה וחלוצה להכהן הדיוט ממזרת ונתינה לישראל בת ישראל לנתין ולממזר יש להן כתובה: **גמ'** מאי איריא דתני נשא ליתני קידש וכ"ת טעמא דנשא דהוה ליה עשה ולא תעשה אבל קידש אתי עשה ודוחה לא תעשה והא כולה פירקין עשה ולא תעשה הוא ולא אתי עשה ודחי לא תעשה משום דקבעי למיתני סיפא כ"ג שנשא את האלמנה דוקא נשא דשוייה חללה אבל קידש שריא ליה תנא נמי רישא נשא ואדתני משום סיפא ליתני משום מציעתא כ"ג שקידש את האלמנה ויש לו אח כהן הדיוט אלא משום בת בוקתא דקבעי למיתני חלל שנשא כשרה טעמא דנשא דשוייה חללה אבל קידש שריא ליה משום הכי קתני נשא ומאי איריא דקתני אלמנה ליתני בתולה וכי

לא קדושין כו'. והא לגלי מסיק נרבע ומוקלה ותמיר וממחר משום קדושין ומקדישין כדמוכח במוספתא (דתמורה פ"ד): **רבי אליעזר נר'** [ו]**במשנתינו.** וכן בהסיא לגלי מטמא בגדים [ז] והסיא לגלי קדושין בכורות (לה מב.) ובתמורה (לה יא.):

הדרן עלך הערל

יש מותרות. פי' הר"ר יהודה נר' י"ט דכן דרך המגע לגמר שפי' הלכות המקבלת מוהר ושוהה מוסה בגשון קלר כדי שיהיו מסודרים בידך ומוריס בפה ובלב ועוד אמר ר"י דנקטינהו לכולהו משום בגע לתקורות בגעליהן ומותרות ליבמיהן לגמ"ג דמכח בעל [ח](דמיי קמייבס) לא מסקי לה מיהם מע"ג לתקורות לבעליהן: **מאי אירא דתני נשא כו'.** בשלמ מקומות אין לדך הש"ס לדקדק זוה דבפרק ד' גמיון (לעיל כו.) שוה בכמה מקומות נשוין שני לחיות והכל דיק משום דבמציעתא קידש קתני: **והא בוליה פירקין לא תעשה הוא.** פי' בקונטרס כגון ממזרת ליבעל וחללה לכהן ואין נרשה דבחללה נמי מיכא [ט] עשה דקדושים יהיו ולא לחלוסר ממזרות קלי שנזכר בכמה נבות: **ולא אתי עשה ודחי לא תעשה.** לף על גב דלגו דלמנמה לינו שוה בכל וגרע טפי מ"מ מייתי לסיה כיון דגזרינן ביה לחמוה משום דבכל ה"ס דגזרינן חפי' שלינו שוה בכל: וכי

ג) [נדרים ג:], ד) כתובות ק: [קמגן פה., ה) [קף י.], ו) [ויקרא כב], ז) [נקמן פה.], ח) [דבריס כה], ט) ע' תוי"ט, י) ס"ל כרמיון קמי יבמ,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מאי אירא כו'. מגמ דרישא קאי ונ"ב אלמנה נמחק: (ב) תוס' ד"ה ר"ע וכו' למין מטמא בגדים וכן בהחניא לא קדושין: (ג) ד"ה ואין וכו' עשה דקדושים. נ"ב ומיהה לי להכי גם בכ"ג מיכא עשה זו דקדושים כלפעיל דף כ' ופ"ב שפיר מקשה מחללה לפס היה זה עשה ס"ל גם בקדש סוס ל"ת ועשה ופריך זה בלרך ממ"ע מלא בולה זוה נקרא מיקור מלוה כלפעיל דף כ' דמזה מטה שמחר לסוה מיקור קדושה ולכאורה י"ם ניבא דדוקא גבי אלמנה בכ"ג מזי לסיו גבה עשה דקדושים אבל גבי חללה לכהן הדיוט זוה ספיקוק קדושים יהיו לאלסיהם כמיב אם אין קפך דסוה עשה ואחר העיון יראה זוה אינו דבר להדיל מי' בקדושין דף ע"ח בכלל גמר ביאתו נעשית בכ"ג מיד חללה בהעראה ע"ש דסיל מעשה מפורשת בהצי על יבמתו לחללנה בכ"ג נעשי חללה מיד ממילא נגמר ביאה ליכא עשה דקדושים יהיו שכאוב גבי חללה ואין לפפר לימים אלמנה הע ס"ל לגמול ביאתו הע עובר בעשה דקדושים:

מוסף רש"י

לא קדושין בתמורה. שפס הן חולין והמירן בבהמת קדשים אינם נתפפין, ואפילו תמורה שחלף על בעלי מומין קדושין אינה חלה עליהן, וכל שכן שאין קדושת הגוף חלה עליהן בהקדש ספה אלא קדושת דמים כעלים ואינם ניריכין מום לפדות (שם יד.). ולא מקדשין בעושה תמורה. אין מקדישין אלא לעשות תמורה, אם הן קדושין והמיר בהמת חולין בהן (תמורה יא.) שאם אם קדושין אין עושין תמורה, ויכיל דמי שהן עלמן קדושה, כגון שהיו ולדות קדשים דקדמי מגב אמן (בכורות מב.).

הדרן עלך הערל

אלמנה לכ"ג. יש לה כתובה מפני שהיא פסולה וולדה פסול על ידי נשואין לפיכך אינם מרגילמו אלא מרגילה ומשלה ניבמת אלא כתובה (כתובות ק:).

תוספות ישנים

לא קדושין בתמורה. לף מיבעיא תחלת הקדש אלא קדושה אלא אלא לף אפי' סוף הקדש כגון תמורה לף מתפפת בקדושת תמורה ופ"ג דבעלי מומין בתפפין בתמורה לכתיב (ויקרא כז י) טוב ברע או רע בטוב דכ"ל בעלי מומין בתמיתין (תמורה טו.) מ"מ ע) מיכא התם קדש בהני דלא חלה עליהן קדושה כלל: **ולא** מקדישין והתם קתמר (תמורה י.) וכי מתחר שאין קדושין ניקף מקדישין ומשני טריפה דמקדש בהמה ופ"ק טרפה הקדיש ולד ויצא דרך דופן ומומטום ואנדרוגינוס מכהת לה בולות קדשים וכמ"ד ולדות קדשים כמעי אמן הן קדושים ומכולהו נמי טוכל ניישב כן למ"ד שהם ולדות קדושים ואפ"ה טולד בהם הפסול וקדושים כדפריסית דולדות קדשים במעי אמן הם קדושים כנ"ל:

ע) תוכי ד"ל מ"ש התם מיכא קדש אבל בהני לף חלה וכו'.

תום' חד מקמאי

כתב הרב אלפס דאלמנה לכ"ג גרושה וחלוצה לכהן הדיוט כשלא הכיר בה אין לה כתובה אבל תוספת יש לה ומסיק דתוס' נמי אין לה דכי אקני לה אדעתא למיקם קמיה אדעתא דלמשקל ולמפק לא אקני לה. ויש לתת טעם לדברי הרב מהא דאמרינן בפרק אע"פ הל' כר' אליעזר בן עזריה שלא כתב לה [אלא] על מנת לכונסה ומבעיא לן התם חיבת חופה קונה או חיבת ביאה קונה. אלמא תוס' משום חיבת ביאה או משום חיבת חופה הראויה לביאה כתב לה הלכך אפי' בשלא הכיר בה משום חיבת ביאה אקני לה אבל כתובה משום תקנה היא באלמנה לכ"ג לא תקינו ואיהו נמי לא כתב לה כתובה אלא אדעתא דתקנתא דתקינו רבנן כתובה אדעתא דנשואי היתר ולאו אדעתא דנשואי איסור כיון דקי"ל (לקמן פ"ה ע"ב) הלכה כר' מחבירו הלכך טעמא דאלמנה לכ"ג [יש לה כתובה] משום דדברי תורה אינם צריכים חזוק. ש"מ דה"ה לממזרת ונתינה לישראל ומחזיר גרושתו משנשאת וספק סוטה וסוטה ודאית כולן יש להן כתובה כשהכיר בה ואע"ג דקי"ל דאשה שזנתה תחת בעלה אין לה

קמב א מיי' פ"ו מהלכ' תמורה הלכה י:
א ב מיי' פ"ו מהלכות יסוה הלכה יג סמג עשין נ"ן טוש"ע יו"ד סימן קעד סעיף ב:
ב ג מיי' פכ"ד מהלכות לחוסת הלכה ב סמג עשין מח טוש"ע יו"ד סי' קטן סעיף ד:
ג ד מיי' שם סמג עשין שם טוש"ע שם סי' קנד סעיף כ:
ד ה מיי' שם הלכה ד סמג שם טוש"ע שם סי' קטן סעי' ו ועי' בכ"מ: